Ч. 191 Четверъ 26 серпня (7 вересня) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лишь франковані.

Реклямаціи неопечатані вôльні вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Автономія Ирляндіѣ

Минувшои середы внёсъ Ґледстонъ въ палатѣ пословъ трете читанє ирляндского біля. Вытревало, не зважаючи на нѣякі запоры, оминаючи тысячні перешкоды, веде старенькій керманичь свôй корабель до пристани. Всѣ певні, що корабель причалить до берега, бо въ пятницю принято ирляндскій біль такою бôльшостію, якою принимано або вôдкидано рôзні поправки и внесеня въ часѣ довгои дебаты, треваючои 82 днѣвъ.

Старенькій премієръ не мôгъ вôдмовити собѣ тои приємности, щобы не промовити ще разъ, выправляючи въ свѣтъ выплекану дитину. Єго промова при внесеню на трете читанє була, якъ завсѣгды, майстерска, такъ що и противники мимо волѣ мусѣли ѣй приплеснути. Противники гомъ-руля пôдносять, що унія Великои Британіѣ розрываєсь. Ґледстонъ доказувавъ, що унія велико-британьска нѣчого не потерпить, єсли надасть ся Ирляндіи самоуправу. Доказомъ того вôдносины и устрôй въ такихъ краяхъ, якъ Швеція-Норвеґія, Австро-Угорщина, Америка, а навѣть самі англійскі кольоніѣ. Біль гомъ-руль — говоривъ Ґледстонъ — цѣлкомъ оправданый вôдносинами въ Европѣ, Америцѣ и британьскихъ кольоніяхъ. Всюды, де заведено гомъ-руль (самоуправу), тамъ головнымъ прінципомъ поставлено роздѣлъ справъ льокальныхъ вôдъ державныхъ. Правда, що Швеція и Норвеґія находять ся теперь въ дивнôмъ положеню, але оба краѣ дуже нерозумно поступили бы, єсли бы унію розвязали. Але навѣть колибъ ихъ унія була розвязана, то все таки лишилась бы слава, що черезъ вôсѣмдесять лѣтъ жили въ згодѣ на великій хосенъ Европы и людскости. Що до самого проекту біля гомъ-руль, то, якъ казавъ Ґледстонъ, треба вже разъ покôнчити дебату, бо и такъ вже довго говорить ся. Головні основы біля передискутовано, хочь, що правда, много параґрафôвъ ще не тыкано. Ирляндскі націоналисты нѣколи не признавали морального авторитету актамъ униѣ. Єсли бы теперь ставлено великій опôръ проектови, то тымъ бôльше зъ другои стороны наставано бы на цѣлковитый роздѣлъ. Закиды опозиціѣ не мають стôйности, бо правительство кладе головну вагу на національну свободу и думає, що тою свободою добуде ся національный добробытъ. Ухвалою сего великого закона зробить ся одинъ найбôльшій крокъ зъ помѣжь всѣхъ дотеперѣшныхъ змагань на дорозѣ, щобы осягнути вскорѣ повный тріюмфъ.

А однакъ ухвала ирляндского біля не порѣшить квестіѣ ирляндскои. Нѣхто не буде вдоволеный білемъ. Навѣть самі Ирляндцѣ, именно сторонництво противъ-парнелітске, поставило въ своѣй проґрамѣ далеко сягаючі пляны. Заразъ по промовѣ Ґледстона забравъ голосъ провôдникъ антіпернелістôвъ, Джонъ Редмондъ и заявивъ въ имени своєи фракціѣ, що буде голосувати за білемъ въ третôмъ читаню, але самого біля не уважає остаточнымъ полагодженємъ ирляндскои квестіѣ. Вартôсть біля треба лишь такъ оцѣнювати, що ся палата, котра єсть представителемъ загалу демократіѣ англійскои, залишила вести політику, оперту на актахъ униѣ, а признала торжественно прінципъ ирляндскои самоуправы.

Отсе власне застереженє Ирляндцѣвъ непокоить англійскихъ льордôвъ. По признаню самоуправы для Ирляндіи, буде могла Ирляндія ухвалити собѣ цѣлый рядъ законôвъ, котрі унію Ирляндіѣ зъ Великою Британією зроблять бôльше анѣжь илюзоричною. При тôмъ буде се дуже злымъ примѣромъ для прочихъ провінцій; Шкоція, провінція Уельска, кольоніи можуть допоминатись и домагатись своєи автономіѣ. Длятого біль ирляндскій може полохати льордôвъ, бо нѣхто не може передвидѣти, до якихъ політичныхъ змѣнъ самоуправа Ирляндіѣ може бути прецеденсомъ.

При тôмъ всѣмъ годить ся звернути увагу ще на одну обставину. Кабінетъ Ґледстона, котрый перефорсовує ирляндскій біль, не єсть представителемъ бôльшости загалу населеня Великои Британіѣ. Бôльшôсть Ґледстона зложена досыть штучно зъ елементôвъ, котрі не получені тѣсно згôдностію поглядôвъ и переконань, а лишь хвилевою ситуаціею політичною. Льордъ Бальфуръ дуже дотепно а заразомъ и досыть трафно схарактеризувавъ правительство Ґледстона. „Се правительство — говоривъ серъ Бальфуръ — подôбне до фінансовои спôлки, опертои на дуже маломъ капіталѣ основнôмъ а примушенои позичити грошѣ, зъ вôдки дасть ся, щобы лишь вести интересъ. Позички затягає на всѣлякі заставы. Позичає голосы уельскі за порукою, що буде переведеный біль, котрымъ знесе ся характеръ державный уельскои церкви. Затягає ся позички вôдъ Ирляндцѣвъ, щобы перевести автономію парохій въ Анґліи, а прирѣкає ся, що переведе ся ихъ автономія. Але подôбні фінансові комбінаціѣ дуже небезпечні. Правительство позичає на пôдписъ, котрого не може дотримати. Поробило приреченя, котрыхъ не въ силѣ выповнити, а коли тѣ, що дали грошѣ, зажадають выплаты, правительство мусить збанкрутовати. Вѣрителѣ не домагають ся заразъ выплаты своихъ грошей, бо знають, що не дôстали бы и 6 пенсôвъ за фунтъ штерлінґôвъ. Подôбна система не може довго удержати ся. Операціѣ

Морска пригода.

Зъ житя американьского. — Р. Смайсзона.

Альбертъ Едвардъ Кінґъ бувъ пятымъ офіцеромъ на корабли „Ґалятея", що курсувавъ на лініи межи Новымъ-Йоркомъ а Серіґапатамомъ[1]). Але куды Кінґови було до житя на мори?! Вôнъ бувъ наймолодшимъ сыномъ у своихъ родичѣвъ, котрі мали ще бôльше дѣтей. Єго стрый, великій богачь, выставравъ ся єму о ту посаду, покупивъ єму, що потреба, и давъ ще на дорогу, але вôдтакъ вже й не журивъ ся нимъ, радъ бувъ, що єго не видить. Коротко сказавши, молодый, хорошій и гулящій мужчина, лишь нудивъ своимъ свѣтомъ, бо то служба була не для него.

Одного разу сидить вôнъ въ якôйсь реставраціи въ Новôмъ-Йорку та снѣдає, а коло него сѣдає собѣ якійсь другій гôсть и зачинають зъ собою балакати. А то було якъ разъ кôлька днѣвъ передъ тымъ, коли корабель мавъ вже пускати ся на море. Кінґъ каже отже до свого недавного знакомого: Для насъ, молодшихъ офіцирôвъ, бачите нема житя на корабли. Наша старшина, коли хоче, то може забавляти ся зъ красшимъ родомъ мѣжь пасажирами на корабли, а такій пятый офіцыръ яку тамъ має розрывку? Мусить робити службу якъ той кôлокъ, и лишь дивити ся на то, якъ старшина залицяє ся до дѣвчатъ. Кажу вамъ, що гôрко приходить ся жити.

Говôрливый гôсть, котрый, мимоходомъ кажучи, самъ зачепивъ нашого моряка, жалувавъ єго зъ цѣлого серця, а вôдтакъ ставъ розпытувати, які на корабли порядки, чи капітанъ острый и т. и., ажь наконецъ попращавъ ся и поплѣвъ десь улицями мѣста.

У вечеръ передъ вôдъѣздомъ — наймлена въ Новôмъ-Йорку служба корабельна и пасажиры були вже на корабли — зъявивъ ся на корабли ще якійсь правдивый взорець янкеса[2]) зъ Вальстрітъ[3]), котрый вѣвъ ще за собою дуже хорошу панну, лѣтъ може зъ двацять. Отже той чоловѣкъ приступивъ заразъ до Альберта Кінґа, котрый стоявъ коло дверей до каюты и спытавъ єго, чи то не вôнъ може капітанъ корабля. Коли янкесъ почувъ, що нѣ, що то лишь пятый офіцыръ, то й каже до него:

„Мôй панонько, я бы вамъ бувъ дуже вдячный, колибъ вы завели мене до капітана, бо я хочу вôддати въ єго опѣку отсю панну. Позаякъ вы офіцыръ, то я можу вамъ єѣ представити: Моя сестрѣнка панна Нелля Андерзонъ — панъ Кінґъ, пятый офіцыръ сего корабля".

Вже пôдчасъ того, коли они шукали за капітаномъ корабля, то панна Нелля Андерзонъ своими великими лагôдными очима страшно завернула була голову пятому офіцирови и вôнъ бувъ бы єѣ поставивъ хочь бы на онтой звôй линвъ, бо чогось высшого не було и бувъ бы упавъ передъ нею на колѣна. Коли янкі нѣбы то зъ великимъ жалемъ попращавъ ся зъ своєю сестрѣнкою, осталась она въ товариствѣ капітана, а пятого офіцира вчепила ся теперь знова бѣда, котра не давала єму спокою и гризла на каждôмъ кроцѣ.

На другій день були вже на широкôмъ мори, коли капітанова поручениця выйшла на покладъ. Господи, якажь она була красна! А коли ще приступила до Кінґа и на американьскій спосôбъ обѣ свои руки вложила въ єго долонѣ, та споглянула на него а вôдтакъ ще попросила, щобы вôнъ ѣй показавъ корабель, то вôнъ готовъ таки бувъ хочь бы й въ воду скочити для неѣ. Але єго розкôшь була коротка, бо надôйшовъ капітанъ корабля и казавъ єму заразъ щось робити, до чого ще й за мѣсяць досыть було бы часу.

Опôсля черезъ цѣлый день они обоє хиба лишь зиркнули на себе очима. Альбертъ Едвардъ хочь й не любивъ моря, то все таки бувъ совѣстнымъ офіцыромъ и не допускавъ до того, щобы любовь не давала єму сповняти обовязки. А вôдтакъ и капітанъ не спускавъ зъ ока своєѣ порученицѣ, бо тото зиркане на ню пятого офіцира якось єму дуже не сподобалось. Мимо того они обоє знайшли передъ

[1]) Мѣсто въ Индіи переднôй.

[2]) Такъ звуть американьскихъ богачѣвъ.

[3]) Улиця въ Новôмъ Йорку.

обдуманѣ дуже зручно, але за-для браку капіталу мусять розбити ся".

Аґітація противъ Ґледстона веде ся завзято и по-за мурами парляменту. И такъ н. пр. сими днями має льордъ Гель вручити королевôй протестъ женщинъ зъ Ольстеру. Петиція має 2.800 метрôвъ довготы, а навинена довкола оси; звитокъ має 18 цалѣвъ промѣру. На петиции єсть 142.000 пôдписôвъ. Петиція мѣстить ся въ гарнôй коробцѣ, на верху котрои покладено символічну напись: Quis separabit и три цвѣты: рожу (Анґлія), трилистокъ конюшины (Ирляндія) и бодакъ (Шкоція).

Але ирляндскій біль о гомерулю приймила низша палата въ третôмъ читаню знатною бôльшостію голосôвъ. Такъ отже перша доба великои ирляндскои кампаніѣ покôнчилась щасливо для Ґледстона. Біль прийде теперь пôдъ нарады палаты высшои, котра певно вôдкине єго величезною бôльшостію. Ґледстонъ має въ высшôй палатѣ всего пятьдесять сторонникôвъ, а и тѣ не будуть всѣ голосувати за ирляндскимъ проєктомъ. Про дальшй намѣры президента кабінету звѣстно лишь стôлько, що сесія парляменту буде вôдрочена въ половинѣ вересня. Слѣдуюча сесія, що розпôчне ся мабуть ажь въ 1894 роцѣ, присвятить ся анґлійскимъ справамъ, щобы здѣйснити звѣстну проґраму реформы. Тѣ реформы дотыкають складу парохіяльныхъ радъ, выборчого закона, робочого дня и т. д., суть уложенѣ въ демократичнôмъ дусѣ, тожь можна на певно сказати, що всѣ тѣ реформы перейдуть, и то тымъ певнѣйше, бо за ними будуть голосувати ліберальні уніоністы, що голосують звычайно зъ консервативною опозицією. Потôмъ розвяже Ґледстонъ палату, а новѣ выборы вôдбудуть ся або при кôнци 1894, або зъ початкомъ 1895 року. Нова палата займе ся передовсѣмъ білемъ гомеруля, а Ґледстонъ надѣєсь, що ряды єго бôльшости значно скрѣпляти ся. Що-небудь буде, льорды не убьють ирляндского проєкту. Противно, конечнôсть тои реформы вôдчувають широкѣ круги анґлійского населеня и теперь розходить ся лише о форму єѣ здѣйстненя. Може бути, що Ирляндцѣ одержать автономію въ сѣй або въ тôй формѣ не вôдъ ліберального, але вôдъ консервативного правительства.

Холєра.

Для спростованя неправдивыхъ а занепокоюючихъ вѣстей, поданыхъ въ чч. 243 и 244 Kurjer-a Lwowsk-ого зъ сего року и въ ч. 187 *Галичанина* и *Дѣла* зъ с. р. подаємо на пôдставѣ автентичныхъ датъ урядовыхъ розвôй пошести въ Делятинѣ и въ Коломыи.

Въ Делятинѣ выбухла холера дня 9 серпня с. р. Вôдъ того часу до 2 вересня включно т. є. за 25 днѣвъ захорувало 70 особъ въ тôмъ мѣстѣ, що числить сталыхъ мешканцѣвъ 5.274, а теперь и кôлькасотъ робôтникôвъ при зелѣзници. Зъ тыхъ 70 померло 46, выздоровѣло 8, лишило ся хорыхъ 16. Найбôльше людей захорувало дня 14 серпня, бо ажь 8, а найбôльше померло 16 м. м., бо 7 людей. Зъ того выходить, що неправду написали дописувателѣ, що денно вмирає тамъ по кôльканайцять людей.

Въ Делятинѣ поставлено бараки червоного хреста, въ котрыхъ хорѣ находять дуже добре помѣщенє и мають певну и совѣстну помôчь лѣкарску вôдъ двохъ лѣкарѣвъ и двохъ привченыхъ послугачѣвъ.

Крôмъ того выслано тамъ урядника політичного яко комісаря санітарного. Живленє изольованыхъ бѣдныхъ вôдбуває ся на коштъ правительства. Дезинфекція всякихъ нечистыхъ рѣчей вôдбуває ся въ паровôмъ апаратѣ до того; а иншѣ рѣчи палить ся, за що властителѣ одержують вôдшкодованє вôдъ санітарного комісаря.

Всеи тои роботы доглядає дуже часто повѣтовый лѣкарь, а въ серпни звиджувавъ тѣ мѣсцевости ц. к. инспекторъ санітарный; теперь же находить ся въ тыхъ сторонахъ ц. к. краєвый референтъ санітарный.

Въ домѣ начальника громады Делятина пôдъ ч. 143 захорувавъ найперше 17 м. м. сынъ єго Федоръ Мысюкъ и тôй уже выздоровѣвъ; 19 м. м. мати єго Марія, котра померла тогожь дня; жѣнка також Марія, выздоровѣла; вкôнци 25 м. м. самъ начальникъ, 60-лѣтный старець, котрый померъ. Тôй вôйтъ не доглядавъ ладу, и тому зъ самого початку появы холеры заступавъ єго хто иншій.

Одёнъ дописуватель написавъ, що въ Делятинѣ не дозволено якомусь чоловѣкови выпяти грошей зô скринѣ, котру спалено. Въ тôй справѣ и справѣ въ Надвôрнѣ веде ся слѣдство.

Такожь неправдивѣ даты зъ мѣста Коломыи, де, якъ каже дописуватель, вмирає по 10 людей денно. Холера въ Коломыи выбухла 14 м. м. и тамъ до 2 вересня включно т. зн. за 20 днѣвъ захорувало 39 особъ; зъ того вмерло 20, выздоровѣли 2, а 17 лѣчить ся. Найбôльше число запедужань було 5 дня 25 м. м., а по 4 вмерло 28 и 30 м. м.

То не правда, що жандармы стягали по селахъ резервістôвъ на маневры, бо команда XI корпусу ще 19 серпня казала тымъ резервістамъ лишити ся дома. Такожь неправда, що маґістратъ коломыйскій просивъ Намѣстництво о присланє людей до помочи.

Справа удѣленя запомоги зô скарбу державного для мѣста Коломыи веде ся; просьбу громады звернено для удокументованя свѣдоцтвами о маєтку громады.

Перегляд політичный.

Всѣ часописи австрійскѣ, а головно вѣденьскѣ, поясняють докладно слова Є. Вел. Цѣсаря, высказанѣ въ Ярославѣ до Маршалка кн. Санґушки. Кажуть, що тѣ слова мають велике значѣнє політичне и высказують велике признанє делеґаціи польской за єѣ дѣяльнôсть, пожиточну для цѣлои Монархіѣ и признанє такожь самому п. Намѣстникови за єго заслуги.

Въ пражскôй радѣ мѣскôй вела ся послѣдными днями дальша нарада о написахъ на улицяхъ. Бôльшôсть рады ухвалила внесенє, щобы помимо рѣшеня Намѣстництва, котре казало прибивати на рогахъ улиць таблицѣ зъ ческими и нѣмецкими написами, таки маґістратъ помѣщавъ дальше лише самѣ ческѣ таблицѣ.

Австрійска Рада державна збере ся пôсля найновѣйшихъ телеґрамъ дня 10 жовтня. На столѣ єѣ нарадъ являть ся якъ все, такъ и теперь, проєкты фінансовои и економічнои натуры. Побôчь справы буджету, котра безъ сумнѣву становить найважнѣйшу задачу парляменту, будуть продовжатись нарады податковои комісіѣ. Що до реформы валюты, Рада державна займе ся двома проєктами: одёнъ проєктъ о введеню обовязкового рахунку коронового; другій о уповномôченю правительства заключати угоду зъ австро-угорскимъ банкомъ въ справѣ стяганя частины державныхъ нотъ. Промыслова комісія на основѣ выслѣдôвъ промысловои анкеты и письменнои експертизы буде радити надъ евентуальною змѣною промыслового законодавства. Въ обсягу устрою зелѣзниць дожидають парляментъ численнѣ роботы, мѣжь иншими справа удержавленя деякихъ льокальныхъ зелѣзниць. Навпослѣдъ, рѣчь дуже имовѣрна, на найблизшихъ засѣданяхъ парляментарнои сесіѣ выдвигнесь на порядокъ дневный справа пôдмоги торговельнои маринарки, а взглядно навѣть вôдповѣдный проєктъ правительства.

вечерою добру нагоду поговорити зъ собою въ каютѣ.

— Я не знала — почала Нелля говорити — що моряки можуть бути такѣ хорошѣ. Знаєте — казала она дальше и поклала свою руку на єго плече — що вамъ дуже до лиця въ отсѣмъ мундурѣ. Менѣ видить ся, що вы й длятого пôшли служити на корабель.

Лишь якійсь дурный не бувъ бы єѣ теперь пригорнувъ до грудей и не поцѣлувавъ — а Кінґъ не бувъ дурный.

— Теперь треба менѣ ити — шепнувъ вôнъ до неи. Коли зôйдемо ся знову? Сеи ночи мушу стояти на вартѣ, тожь цѣлу нôчь буду думати о тобѣ. Завтра рано выйди на поклядь, я буду вже вôльный.

— Нѣ, — каже она — я выйду до тебе, коли будешь стояти на вартѣ. Теперь ночи и такъ дуже темнѣ а я ще й уберу ся въ чорну сукню. Добре?

— Хранъ Боже, дитинко! Нашѣ приписы дуже острѣ. Хиба бы лишь капітанъ тобѣ позволивъ. Я бы тогды пропавъ, а ты чей не схочешь упхати мене въ нещастє.

— Отъ, якій ты не добрый! стала она єму дорѣкати. Тажь я знаю напевно, що капітанъ лишь тогды позволить, коли вôнъ самъ буде на горѣ. Ты таки не маєшь серця. Прецѣ зъ тобою буде лишь двохъ людей, а тѣ мене не побачать. Тажь я и минувшои ночи була на горѣ, а мене нѣхто не видѣвъ. Отже якъ: чи прийти, коли капітанъ буде, чи, коли — ты?

Залюбленѣ не промовили вже й слова бôльше до себе, але Альбертъ Едвардъ вôйшовши до сальону змѣркувавъ, що єму вôдъ радости ажь въ головѣ крутить ся.

Нôчь була така темна, що хочь очи выколи, але мраки не було. Альбертъ и Нелля сидѣли на командантскôмъ мôстку и вôнъ розповѣдавъ їй свое житє, та й звернувъ увагу на то, яке бы то було нещастє, колибъ такъ ихъ тутъ хто пôдглянувъ. Але єму, видко, байдуже було про те, доки державъ єѣ довгѣ и делікатнѣ пальцѣ въ своѣй руцѣ и доки лишь єѣ мягке якъ шовкъ волосє вôддѣляло єѣ личко вôдъ єго плеча.

Наразъ щось страшно луснуло и роздавъ ся глухій лоскôтъ! Нелля схопила ся и сховалась въ найтемнѣйшій кутикъ. Кінґъ побѣгъ до морякôвъ, що стояли на вартѣ и довѣдавъ ся вôдъ нихъ, що на ихъ корабель наѣхавъ якійсь другій. Черезъ кôлька хвиль було загальне замѣшанє, вôдтакъ выйшовъ на гору капітанъ и сказавъ спокôйно та холоднокровно до перепуженыхъ пасажирôвъ:

— Нашъ корабель ударивъ объ другій и „Ґалятея" потапає, але небезпечности нема нѣякои; море спокôйне а нашѣ лодки добрѣ. За годину будемо вже на другôмъ корабли, на тôмъ, що насъ розбивъ и певно десь недалеко на насъ чекає.

Вôдтакъ спущено осторожно всѣхъ людей на лодки „Ґалятеѣ" и мала фльотиля пустила ся въ дорогу, але того другого корабля якось не було нѣгде видко; вôнъ мабуть розбивши „Ґалятею" утѣкъ безъ слѣду середъ темнои ночи.

Нелля и Кінґъ були разомъ въ однôй лодцѣ. Ще не роблено слѣдства, але оба тѣ моряки, що стояли на вартѣ, а котрѣ були такожь въ тôй самôй лодци, стали оповѣдати, що они ажь тогды побачили свѣтло того другого корабля, коли вôнъ ажь пôдплывъ пôдъ „Ґалятею"; они хотѣли заразъ дати знати, але вже було запôзно, бо тамтой корабель розбивъ „Ґалятею".

— Чуєшь — шепнула Нелля до Кінґа — они видѣли тôй корабель, коли вôнъ пôдплывъ пôдъ нашъ; мусишь такъ само говорити, бо инакше пропадешь. Яка бы то була ганьба для мене, колибъ ты правду сказавъ! Коли мене любишь, то ратуй свою и мою честь!

Зробивъ ся вже бувъ и день, а розбитки все ще плыли на дармо за кораблемъ, котрого нѣгде не було видко. На щастє надпливъ другій пароходъ и забравъ ихъ зъ собою.

Капітанъ переслухавъ теперь обохъ морякôвъ и Кінґа, але они не знали нѣчого бôльше розказати, якъ лишь то, що якійсь загадочный корабель наѣхавъ на „Ґалятею", розбивъ єѣ и щезъ середъ темноты.

Въ Серінґапатамѣ ще разъ зроблено строге доходженє, але оно не выкрыло нѣчого; власти лишь приписували найбôльшу вину пятому офіцирови. То було причиною, що Кінґъ приѣхавъ зъ Неллею, теперь вже своєю нареченою, дуже згризеный до дому, де заставъ письмо вôдъ адвоката, котрый доносивъ єму, що богатый стрый померъ и лишивъ єму весь маєтокъ.

— Слава Богу! — каже вôнъ. Старый знавъ, коли померти. Нелько, душечко моя, я

Новинки.

Львôвъ дня 6 вересня.

— **Конкурсы.** Магістратъ мѣста Жовкви розписує конкурсъ на стіпендію им. Францъ Иосифа въ высотѣ 42 зр рôчно. Стіпендія призначена для ученика школъ середныхъ приналежного до громады Жовкви. Подання треба вносити до 15 вересня. — Выдѣлъ повѣтовый въ Городенцѣ розписує конкурсъ на двѣ посады окружныхъ лѣкарѣвъ: 1) въ Обертинѣ зъ платнею 700 зр., и 2) въ Чернелици зъ платнею 728 зр. Подання треба вносити до 20 вересня. — Ректоратъ політехніки львôвскои оголошує конкурсъ на обсаду асистента при катедрѣ технольоґіѣ механічнои на часъ вôдъ 1 жовтня 1893 до кôнця вересня 1895. Платня рôчна выносить 600 зр. Подання треба вносити до 15 вересня до ректорату.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады пов. въ Лѣську зъ ґрупы бôльшихъ посѣлостей, розписано на 16 жовтня с. р

— **На будову руского народного театру,** зложили: На руки сов. о. В. Ильницкого въ Криници: о. Иларіонъ Квасницкій 2 зр., о. Совевицкій 10 кр., п. Чипчарь 10 кр., разомъ 2 зр. 20 кр. — П. Маріянъ Мацѣлиньскій, укôнченый ґімназіястъ, зôбравъ на вакаціяхъ квоту 16 зр. 6 кр.; зложили ся на ту суму: панѣ Марія и Павлина Лонкевичева по 1 зр., панѣ А. Кучиньска 30 кр., панна Анна Дурбакôвна 1 зр. 10 кр., панна Ольга Мацѣлиньска 40 кр., п. Вікторъ Шараневичь 1 зр., п. Мих. Томцалевскій 1 зр, п. Маріянъ Мацѣлиньскій 2 зр, п. Володимиръ Мацѣлиньскій 25 кр. п. Глѣбъ Дурбакъ 62 кр., О. Галайчукъ 20 кр., на празнику въ домѣ вп о. Кучиньского въ Лучинцяхъ дня 27 серпня 4 зр. 70 кр., вкôнци дрôбными складками 2 зр. 43 кр. — разомъ 16 зр. 6 кр.

— **Впреосв. Митрополитъ Сильвестеръ** выѣхавъ вчера въ товариствѣ крил. о. Бѣлецкого и д-ра Теофіля Сембратовича зô Львова до Пôдлютого и тамъ перебуде до 18 вересня При нагодѣ — каже „Дѣло" — можемо подати якъ рѣчь певну, що д-ръ Теофіль Сембратовичь остане ся на дальше на посадѣ пароха при церквѣ св. Варвары у Вѣдни, а такъ само поки що о. Б. Пюрко.

— **Руски „Соколы"** — якъ довѣдуємо ся — орґанізують ся въ Яворовѣ, въ Шклѣ и въ мѣстѣ Самборѣ.

— **П. Франтішекъ Ржегоржь,** щирый приятель руского народу и славный етноґрафъ чеській, лежить тяжко хорый у п. Михаила Петрицкого, купця въ Жидачевѣ. Два разы мавъ выбухъ крови. Вже збиравъ ся ѣхати до Чехіи зô своими богатыми зборами науковыми, ажь тутъ недуга не дозволила. Въ Бозѣ надѣя, чей подужає вôнъ, чого всѣ Русины бажають єму зô щирого серця.

Вѣсть подана нами за Kurjer-омъ Lwowsk-имъ про замкнене ґімназіѣ станіславôвскои показала ся неправдивою. Краєва Рада шкôльна зарядила лише замкнене школъ народныхъ въ Станіславовѣ, натомѣсть не прихилила ся до просьбы бурмістра дра Шидловского, щобы початокъ наукъ въ ґімназіи вôдложити до 15 вересня.

— **Про розмѣры сегорôчныхъ маневрôвъ** въ Галичинѣ можна мати поняте, єсли зважить ся, що самъ львôвскій корпусъ (нръ 11) пôдъ командою ґен. Фішера, що оперує вôдъ пôвнôчного всходу въ напрямѣ на Ярославъ и Перемышль, числить 37.000 людей всякого оружія.

— **Холера.** Дня 4 вересня захорували въ Делятинѣ 4 особы, въ Ланчинѣ 2, въ Коломыи 2, Ясеници (пов. березôвскій) 2. Померли: въ Делятинѣ, Ланчинѣ, Микуличинѣ, Пôдлѣсневѣ и Ямнѣ по 1 особѣ, въ Ясеници 1. Пôдозрѣнî выпадки лучили ся: въ Римановѣ, Вислоку, Хомяковѣ, Опришкôвцяхъ и въ Гольцовôй.

— **Страшна похибка.** Дня 30 м. м. вечеромъ у Гринѣвцяхъ (въ добрахъ бар. Осипа Бруницкого подавъ доворецъ Микола Мальованчукъ робôтникамъ Остапови Мандзюкови и Осипови Мазуракови замѣсть горѣвки по чарцѣ квасу карболевого, вôдъ чого они за пôвъ години померли. Судъ занявъ ся сею дивною похибкою.

— **Самоубійство.** Въ Коломыи застрѣливъ ся оногды по полудни капраль Юрко Семчукъ, родомъ зъ Космача. Причиною самоубійства мали бути непорядки въ пивници войсковôй, котрою заряджувавъ самоубійникъ. — Въ Равѣ рускôй пробивъ ся шаблею старшій стражникъ скарбовый Володиславъ Гойникъ, мабуть въ заздрости.

— **Пригоды на зелѣзници.** Дня 29 м. м. вôдъ поѣзду товарового вôдчепили ся заднî возы и станули на мостѣ коло Чорткова. Пôдчасъ ѣзды вôдчепленыхъ возôвъ выскочили зъ нихъ три робôтницѣ. Зъ нихъ одна такъ ударила ся въ голову, що лѣкарь не має надѣѣ удержати єѣ при житю. — Дня 26 м. м. ѣхавъ поѣздъ особовый зъ Ярослава до Переворска. Коло будки ч. 154 зачепивъ пастушку Марію Долмисъ зъ Розбôря и сильно покалѣчивъ єѣ. Она гнала коровы на пасовиско и саме въ пору, коли заставу мали замыкати, хотѣла ще перегнати худобу на другій бôкъ шляху. Коровы утекли, а дѣвчину покалѣчило. Єѣ повезли заразъ до шпиталю въ Рящовъ.

— **Велику шайку фальшôвникôвъ монетъ** приарештувала поліція въ Будапештѣ. За три мѣсяцѣ пустила ся шайка въ обѣгъ 300.000 фальшивыхъ коронъ.

— **Молоденькій сербскій король** подорожує теперь по своимъ краю и всюды принимають єго дуже величаво. Коло брамъ триюмфальныхъ витають єго товпы селянъ, прибраныхъ святочно. Часопись *Видело* замѣчає въ той нагоды, яка велика рôжниця межи тою подорожею короля Александра а подорожію Милана, котрому радикалы старали ся показати все въ якъ найгôршôмъ свѣтлѣ. До Милана тиснули ся пôдставленî люде нѣбы дуже бѣднî, котрî нарѣкали, що мусять жолудь ѣсти. *Видело* оповѣдає пригоду, котра свѣдчить, що молодый король умѣє собѣ приєднувати людей. Вôнъ запросивъ на обѣдъ дворскій старого поета сербского Ненадовича, котрый єсть близькимъ своякомъ претендентôвъ Караджорджевичѣвъ. Пôдчасъ обѣду король пôднѣсъ тоастъ на честь поета, а вôдтакъ вôдопнявъ ордеръ Бѣлого орла вôдъ своихъ грудей и припнявъ єго Ненадовичеви. Се зворушило старця такъ, що поцѣлувавъ молодого короля въ руку. — А въ дорозѣ до Усиче показавъ ся король ласкавымъ и для розбôйника. Въ Сербіи знаный бувъ страшный опришокъ Зуриясъ Драгичь; на єго голову наложило правительство 3000 франкôвъ цѣны. Отже той Драгичь кинувъ ся пôдъ вôзъ короля и здавъ ся на єго ласку и неласку. Король казавъ єму встати, самому зголосити ся до суду, и обѣцявъ помилувати єго.

† Посмертнî вѣсти.

Осипъ Пôдлѣсецкій, сынъ пароха зъ Добрянъ коло Щирця, упокоивъ ся дня 30 серпня въ 14-тôмъ роцѣ житя. Покôйный бувъ вôдличнымъ ученикомъ рускои ґімназіѣ и однымъ зъ найлѣпшихъ и найлюбѣйшихъ питомцѣвъ институту св. о. Николая. Покôйный ходивъ до II-ои клясы ґімназіяльнои. — О. Андрей Кебузиньскій, парохъ въ Верещицѣ въ деканатѣ городецкôмъ епархіѣ львôвскои, отецъ звѣстного лѣкаря д-ра В. Кебузиньского въ Перемышля, упокоивъ ся дня 31 серпня рано въ Краковѣ (на клініцѣ по перебутôй тяжкôй операціи) въ 73-ôмъ роцѣ житя а въ 49-ôмъ священьства.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ воздуха за минувшî добы** числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 5 вересня до 12 год. въ полудне дня 6 вересня: Середна теплота була + 13·1° Ц., найвысша + 18·0° Ц вчера по полудни), найнизша + 9·4° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (765). Вѣтеръ буде полуднево західный, середна теплота позостане около + 17·0° Ц., небо буде захмарене, дощу не буде, погода.

— **Цѣна збожа у Львовѣ** дня 5 вересня: пшениця 7·75 до 8·—; жито 6·— до 6·50; ячмѣнь 5·50 до 6·75; овесъ 5·75 до 6·75; рѣпакъ 13·50 до 14·—; горохъ 7·25 до 10·—; вика —·— до —·—; насѣнє льняне —·— до —·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5.75 до 6·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; бѣла 65·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижь 33·— до 34·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль 125·— до 150·—; спірітусъ готовый 17·— до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 6 вересня. Робôтникъ, що приѣхавъ зъ Угорщины, померъ тутъ на холеру азійску. Крôмъ того лучили ся ще два пôдозрѣнî выпадки.

Копенгаґа 6 вересня. У Фреденсборґу померъ братъ короля, кн. Вільгельмъ-Шлесвикъ-Гольштайнъ, котрый бувъ австрійскимъ ґенераломъ.

Лондонъ 6 вересня. Въ богато мѣсцевостяхъ були вчера розрухи копальняныхъ робôтникôвъ.

Стамбулъ 6 вересня. Въ домѣ божевôльныхъ въ Скутарѣ лучили ся 22 выпадки холеры.

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Кроховецкій.

теперь богачемъ! Завтра выступаю изъ службы а за три недѣлѣ по весѣлю поѣдемо собѣ на пôвъ року въ дорогу. Добре?

Що вôдповѣла панна, того нѣхто не записавъ, досыть, що въ два мѣсяцѣ пôзнѣйше ѣхала Нелля зъ Рівіеры до свого чоловѣка, котрый зъ Парижа выѣхавъ ѣй бувъ на стрѣчу. Десь на марсильско-парискôй зелѣзници зъѣхали ся они разомъ. Въ тôмъ самôмъ пересѣку ваґона ѣхавъ также и якійсь Американець, котрый заразъ розпочавъ зъ ними розмову про плаване кораблями по мори.

— Видко, — каже той Американець — що вы знаете добре, що то значить ѣздити по мори. То вы мусѣли пережити не одну пригоду; отъ и я бы вамъ дещо розказавъ, але може не схочете послухати.

— Чому нѣ? Лишь розповѣдайте, коли ваша ласка.

— Та то не моя пригода, але я єѣ пôдслухавъ на однôмъ корабли. Вы може чули про корабель „Ґалятеа", що затонувъ недавно якимсь загадочнымъ способомъ. Капітана Калеба Снайвелера „надули" послѣдноѣ осени великою посылкою шкôръ — то була, бачу, єго часть зъ якоись великои крадежи, чи що, а товаришѣ єго вже смѣяли ся въ кулакъ и думали, що вôнъ не дасть собѣ рады зъ тымъ драпемъ. А вôнъ ось що зробивъ: казавъ всю ту погнилу шкôру знести на корабель „Ґалятеа" и деклярувавъ тамъ єѣ за „индійскî вышивки золотî" та заасекурувавъ на пять сотъ тысячѣвъ долярôвъ. Вôнъ выбравъ „Ґалятею" длятого, бо тамъ бувъ якійсь пятый офіциръ, нѣбы пяте колесо при возѣ, що звавъ ся якось Кнайґъ чи Клінґъ, якъ разъ такій, якого Снайвелерови було потреба. Десь въ якôйсь реставраціи въ Новôмъ-Йорку вымацавъ єго приятель Снайвелера. Капітанъ вышукавъ вôдтакъ якусь бѣдну але дуже хорошу дѣвчину, котра лишь того чекала, щобы хитро-мудро невеликимъ коштомъ нажити великихъ грошей. Вôнъ пôславъ єѣ до Серінґапатаму на „Ґалятеи" и представивъ єѣ капітанови корабля за свою сестрѣнку. Она мала завернути голову тому пятому офіцирови и водити за нôсъ старого капітана, а тымчасомъ два моряки, котрыхъ Снайвелеръ также зручно упхавъ на корабель, мали пекольною машиною дінамітовою розсадити корабель. Такъ и стало ся; они казали вôдтакъ, що „Ґалятею" розбивъ якійсь другій корабель и Снайвелеръ взявъ вôдъ асекураціѣ сто тысячѣвъ долярôвъ готôвкою. Але найсумнѣйше то, що тота дѣвчина зъ такъ великимъ талантомъ, котрый мôгъ бы бувъ зробити зъ неѣ княгиню, залюбила ся таки на правду въ тôмъ пятôмъ офіцирѣ и на ѣть анѣ феника не взяла зъ того, що ѣй належало ся за ту штуку. Такî то вже тî жѣнки! А що, неправда, цѣкава пригода? — спытавъ Американець Кінґа.

— Цѣкава, нема що казати. Але ось мы вже и въ Парижи. Сердечно вамъ дякую за оповѣдане, оно мене дуже заинтересувало.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ принимае лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.